

תת"ע 7374/11/15 - מדינת ישראל נגד מאיר לביא

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

18 אפריל 2016

תת"ע 7374-11-15 מדינת ישראל נ' לביא מאיר

לפני כבוד השופט עמית יוסף ריבלין
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
מאיר לביא

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ארקוס

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם הובא לדיון בגין עבירה לאי ציות לתמרור עצור.

כמקובל בדוחות מסוג זה על בית המשפט להכריע בין גרסת המאשימה לגרסת ההגנה כאשר אין בפני בית המשפט אלא את העדויות.

על פי גרסת המאשימה כפי שנשמעה מפי שני עדי תביעה (אחד מתנדב ואחד שוטר) הניידת הייתה במרחק של 80 מטר מהצומת. ממקום עצירת הניידת ניתן היה להבחין בשני תמרורי עצור ומרחק לעומק הצומת ממנו הגיע הנאשם.

לפי גרסת שני השוטרים הנאשם אמנם לא התפרץ לצומת אך לא עצר עצירה מוחלטת כנדרש בחוק.

על פי גרסת ההגנה הנאשם עצר לכאורה פעמיים פעם אחת אחרי רכב שהיה לפניו ועצר, ופעם שניה ממש לפני

הכניסה לצומת. הנאשם חולק על מרחק שהניידת הייתה מהצומת כאשר טען בעדותו שהניידת הייתה במרחק 300 מטר מהצומת. גם עד ההגנה דיבר על מרחק דומה והן הנאשם והן עד ההגנה ציינו, כי שלוש מטר נקבעו על פי בסיס מדידה שעשו יום לאחר המקרה עם הרכב.

לאחר ששקלתי העדויות הגעתי למסקנה כי המאשימה הוכיחה האשמה מעבר לכל ספק סביר וזאת מטעמים אלה:

1. שני עדי התביעה מסרו עדות עקבית לפיה הנאשם נכנס בנסיעה איטית לצומת כאשר לפני הנאשם לא היה כל רכב (ראה לעניין ת/1 ות/2)
2. לא מצאתי כל טעם וכל הגיון מה היה לשני השוטרים לתפול בנאשם אשמת שווא.
3. לעומת עדויות השוטרים שהיו כאמור עקביות, הנאשם מסר פעם כי השוטרים עמדו מרחק של 800 מטר מהצומת (במועד ההקראה) ופעם 300 מטר מהצומת.
- הנאשם גם העיד בחקירתו הראשית כי עצר פעם אחת ואילו בחקירה הנגדית טען שעצר פעמיים.
4. כשלפני בית המשפט עדויות ברורות לעומת כמו עדות הנאשם שהינה עדות בעיתית כמפורט אין לי אלא לקבוע כי המאשימה הוכיחה את האשמה מעבר לכל ספק סביר, ואני מרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו.

ניתנה והודעה היום י' ניסן תשע"ו, 18/04/2016 במעמד הנוכחים.

יוסף ריבלין , שופט עמית

[פרוטוקול הושמט]

מז דין

מדובר בעבירת קנס הנאשם ביקש להישפט.

קיימת פסילה על תנאי בתיק 6805-1-12 פתח תקווה בגין תאונת דרכים.

לנאשם עבר מכביד ולחובתו 54 הרשעות. כאשר הרשעתו אחרונה הינה בגין תאונת דרכים.

על אף האמור, לא מצאתי להפעיל את הפסילה על תנאי מאחר ומדובר בעבירת קנס.

עמוד 2

דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 500 ש"ח או 5 ימי מאסר תמורתו

שובר תשלום עד ליום 1.6.16.

2. חודש פסילה על תנאי למשך שנה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י' ניסן תשע"ו, 18/04/2016 במעמד הנוכחים.

יוסף ריבלין , שופט עמית

הוקלדעלידימירהאזולאי